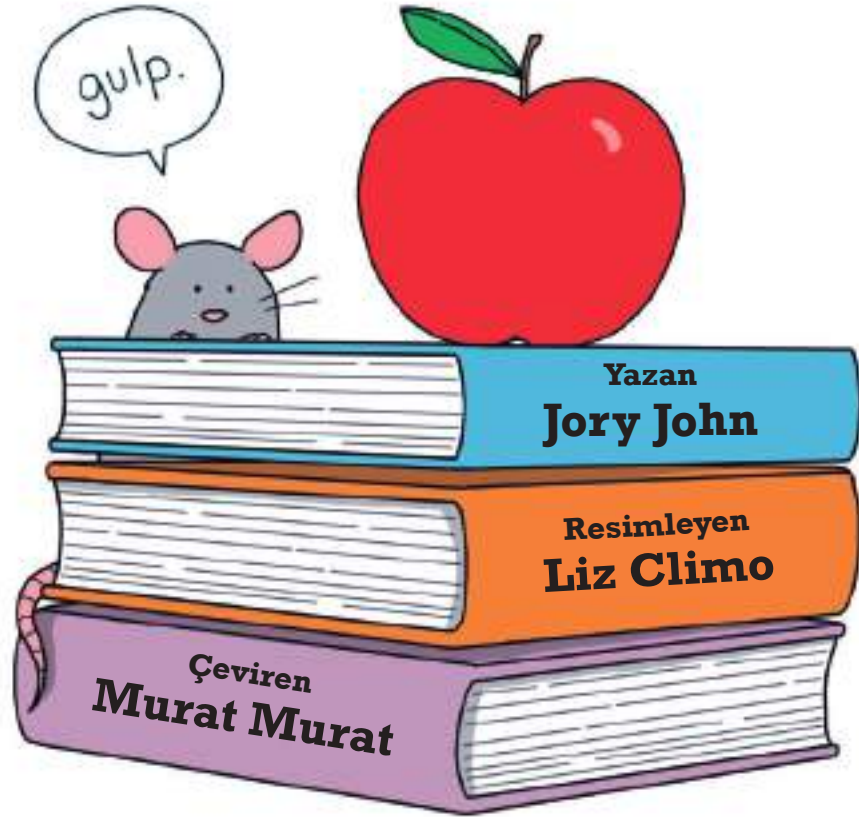
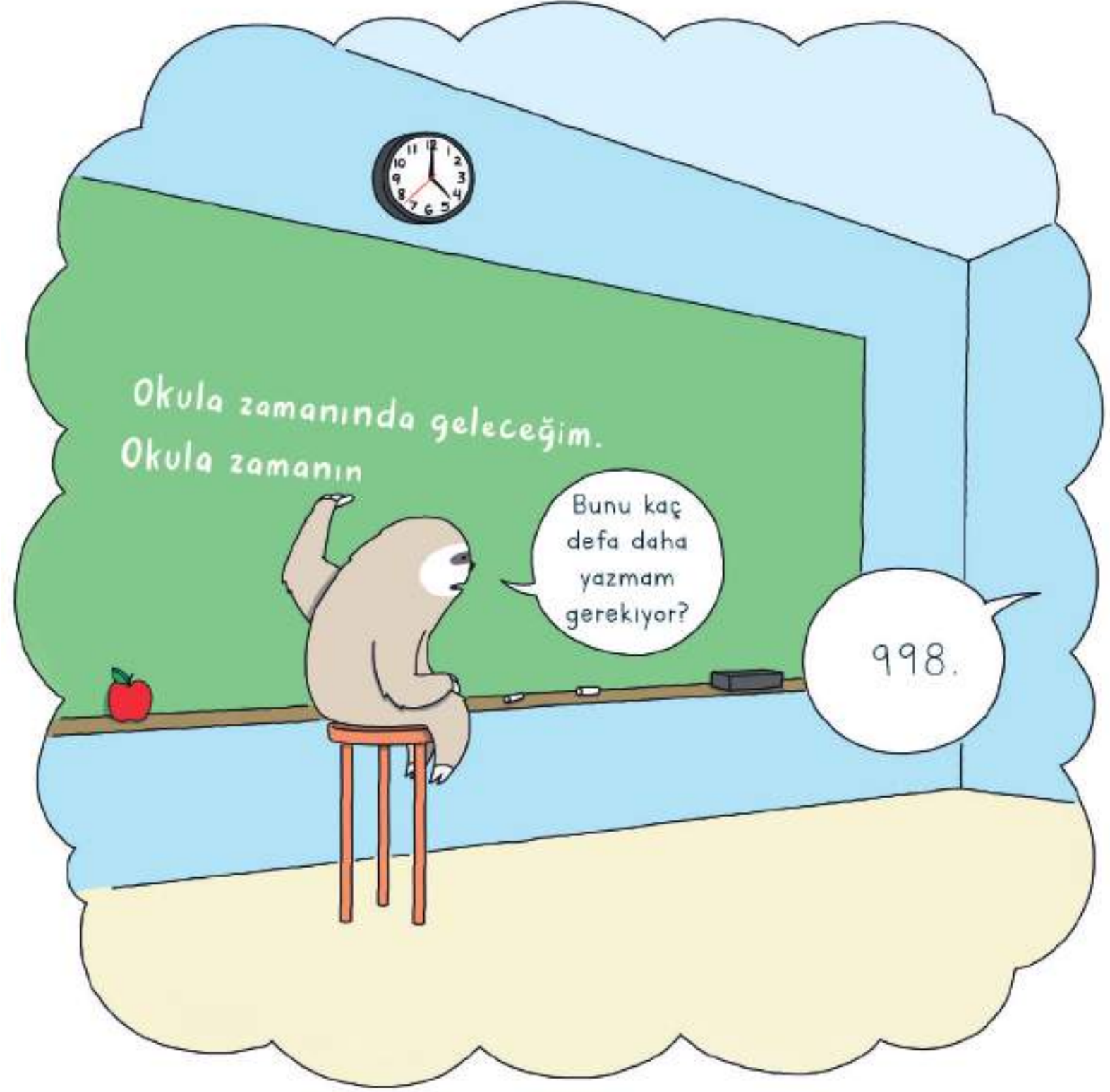

OKULUN İLK GÜNÜ

ketebe

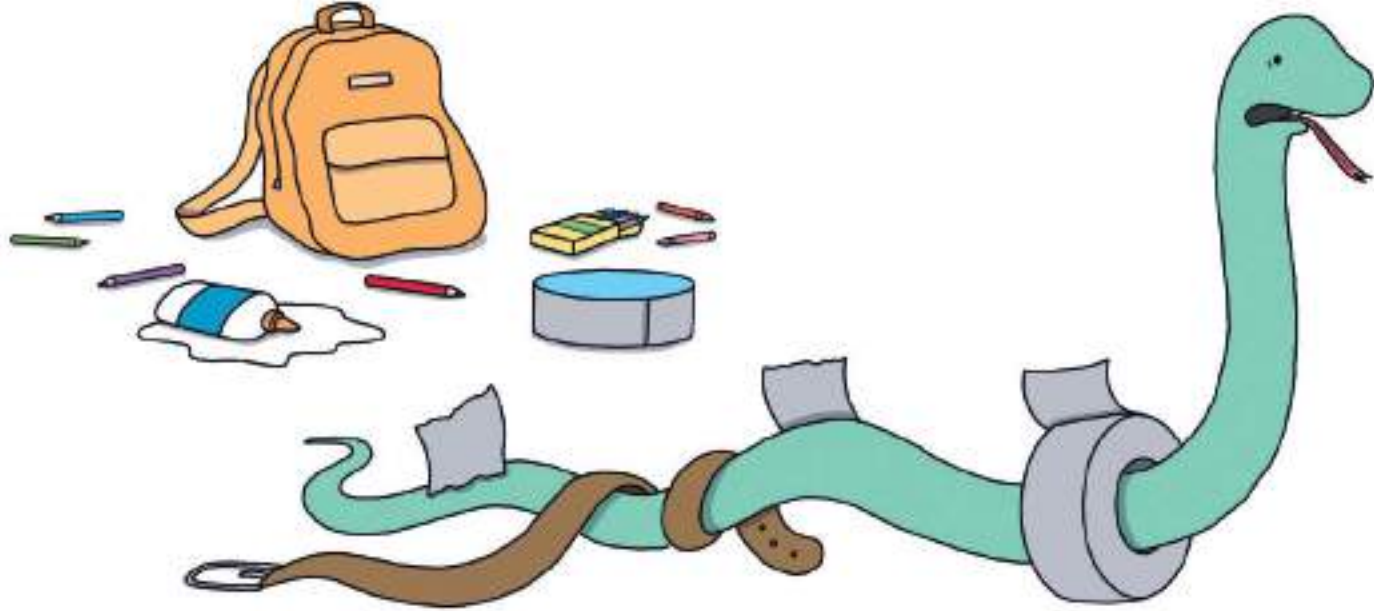
Gerginlik mi? Okullar açıldığı için mi? Şey... Tabii... Yani... Sonuçta bir tembel hayvanım. Ne kadar yavaş yürüdüğümü biliyorsunuz. Yarın kesin geç kalacağım.

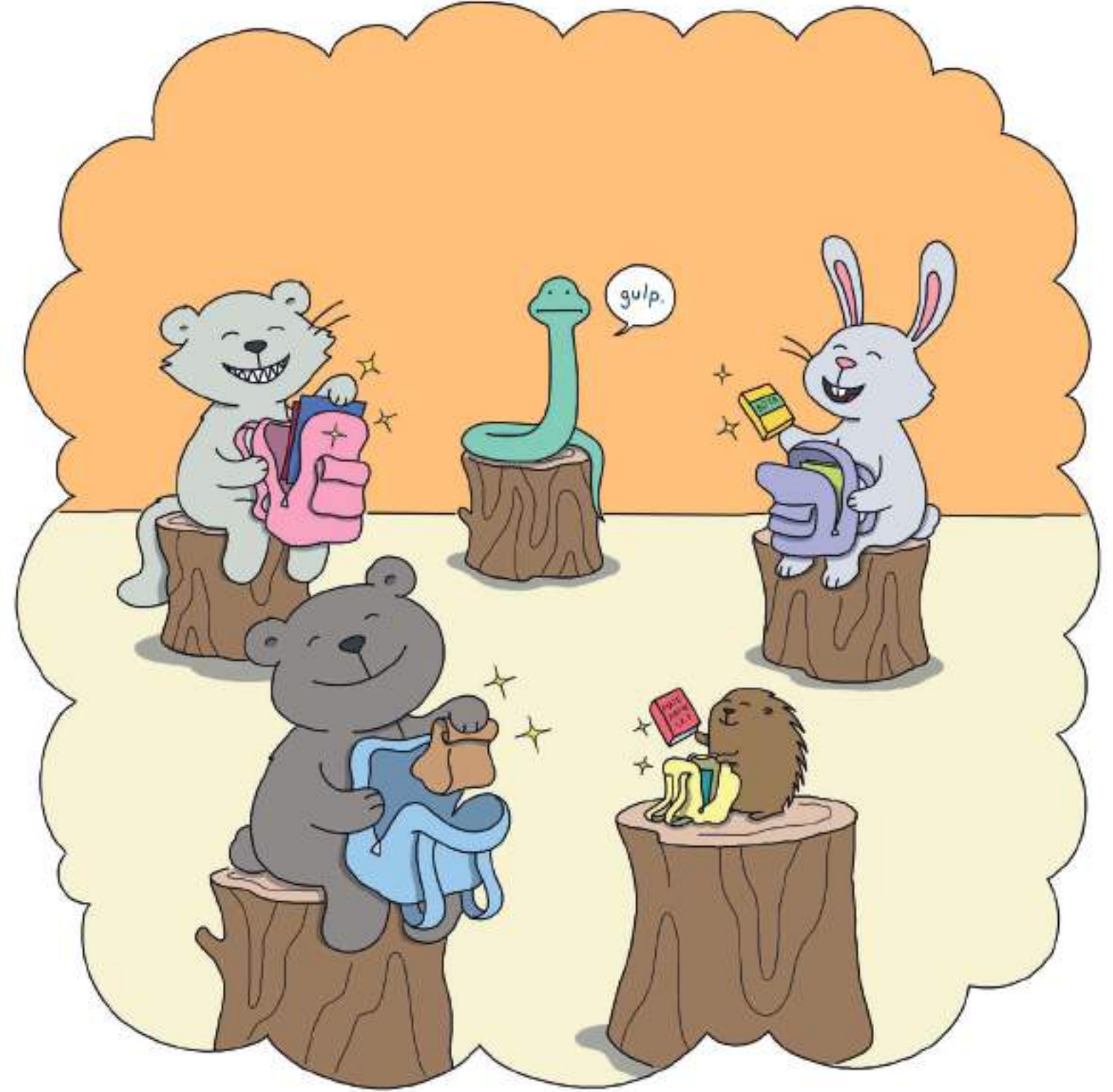
İnanın, daha ilk günden okula geç kalmak istemezsiniz.

Of! Eşyalarımı okula nasıl götüreceğim?

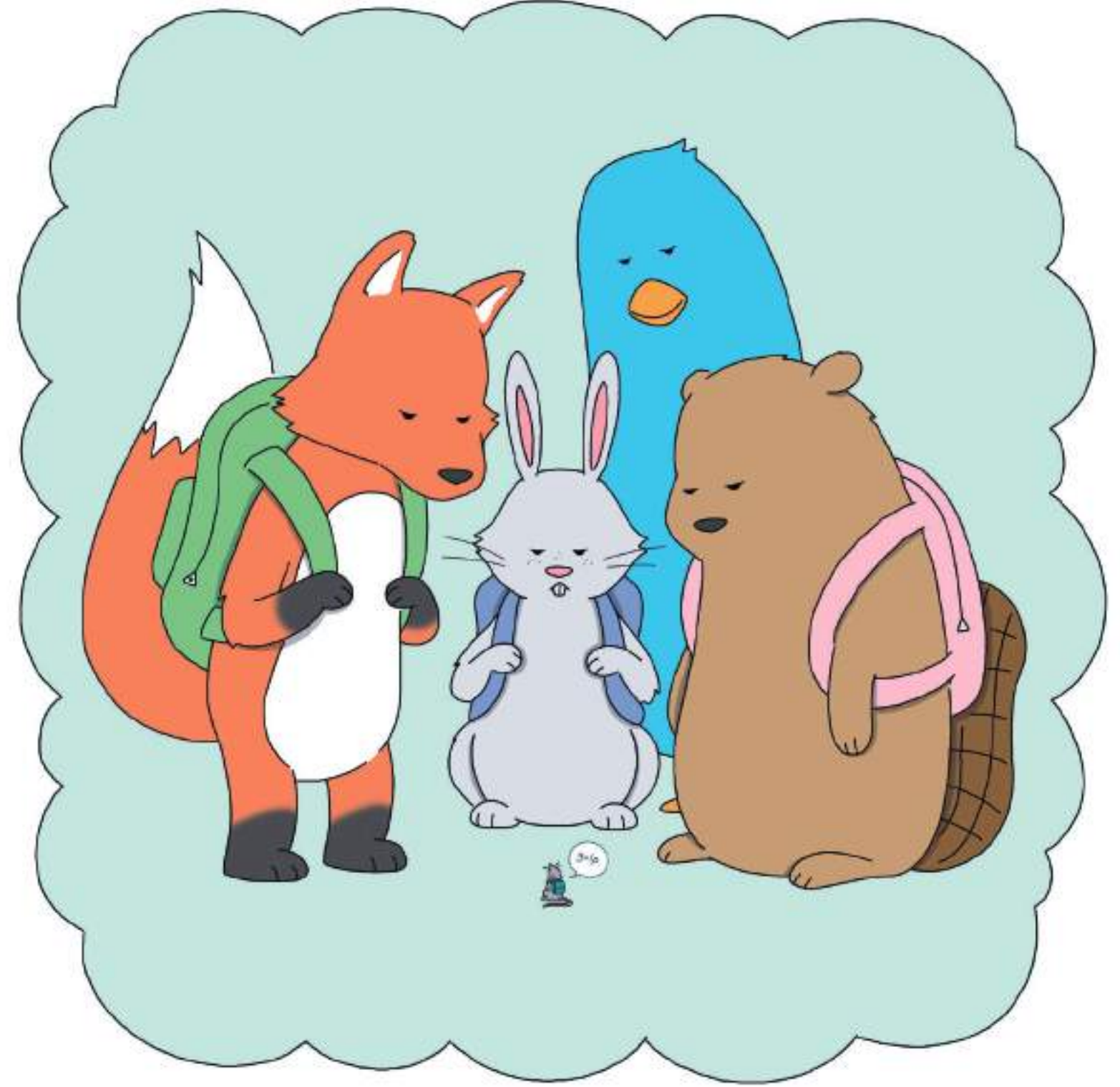
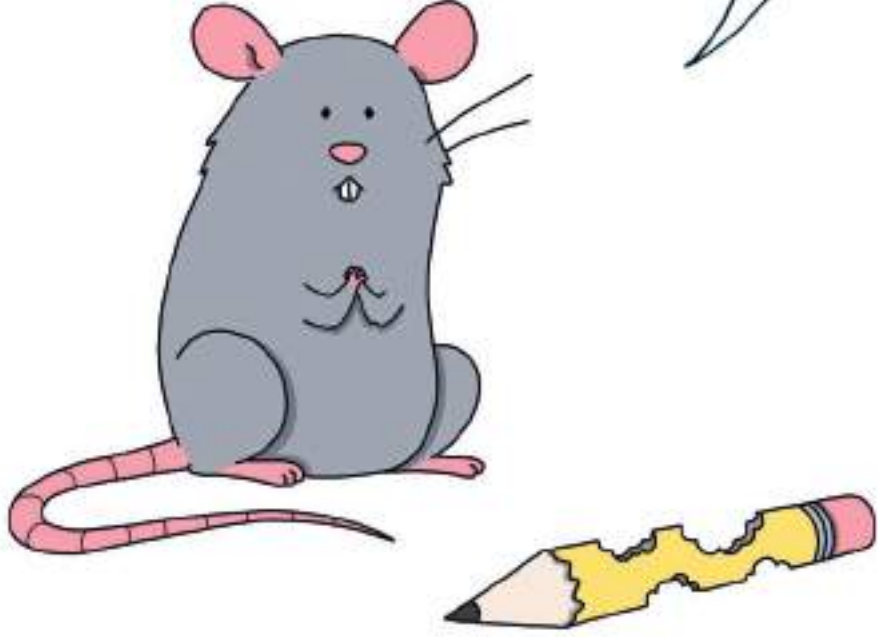
Neden mi bir ileri
bir geri gidiyorum?
Hemen söyleyeyim.
Dün gecedan beri çantamı
sırtıma takmaya çalışıyorum.

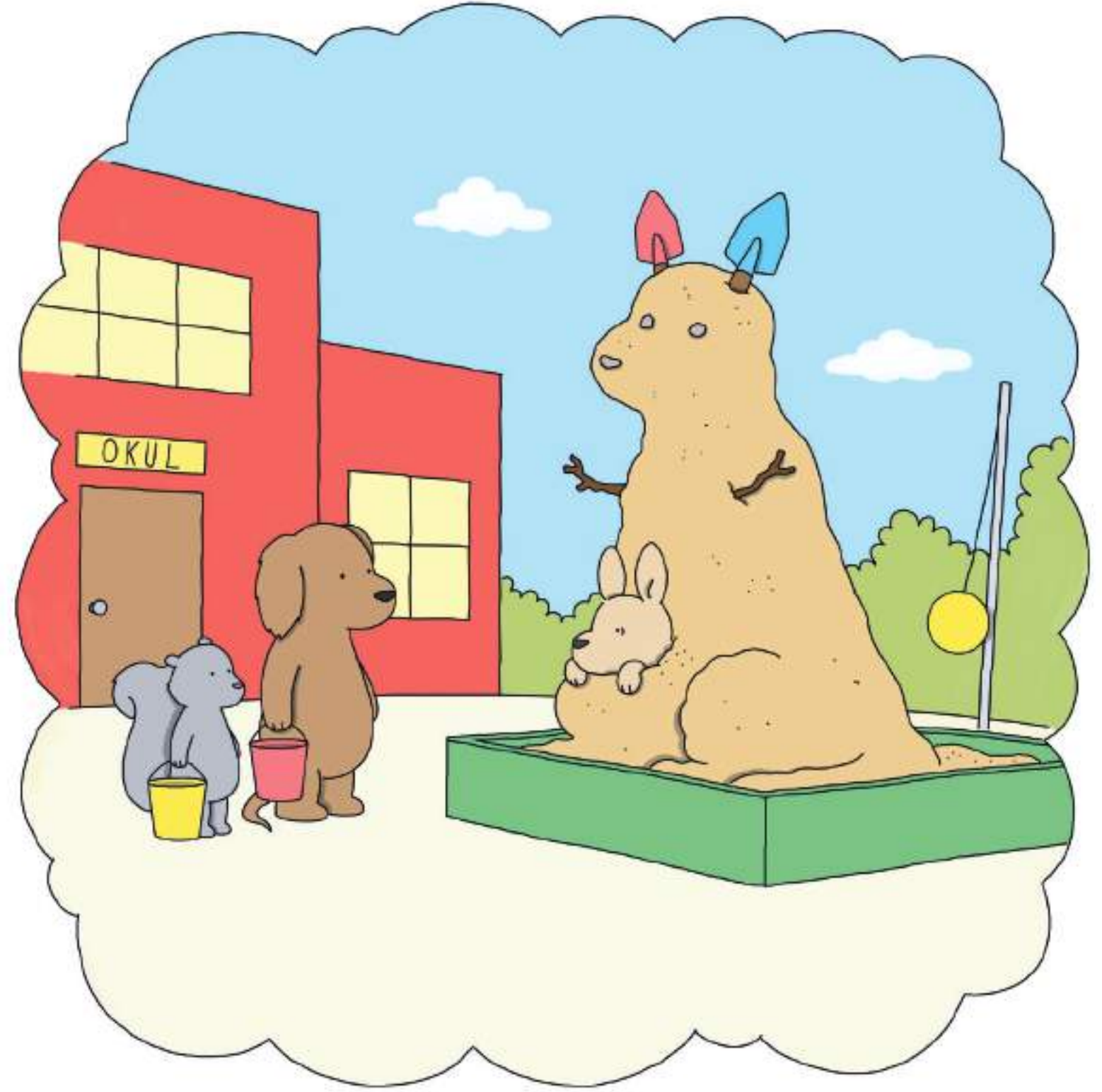
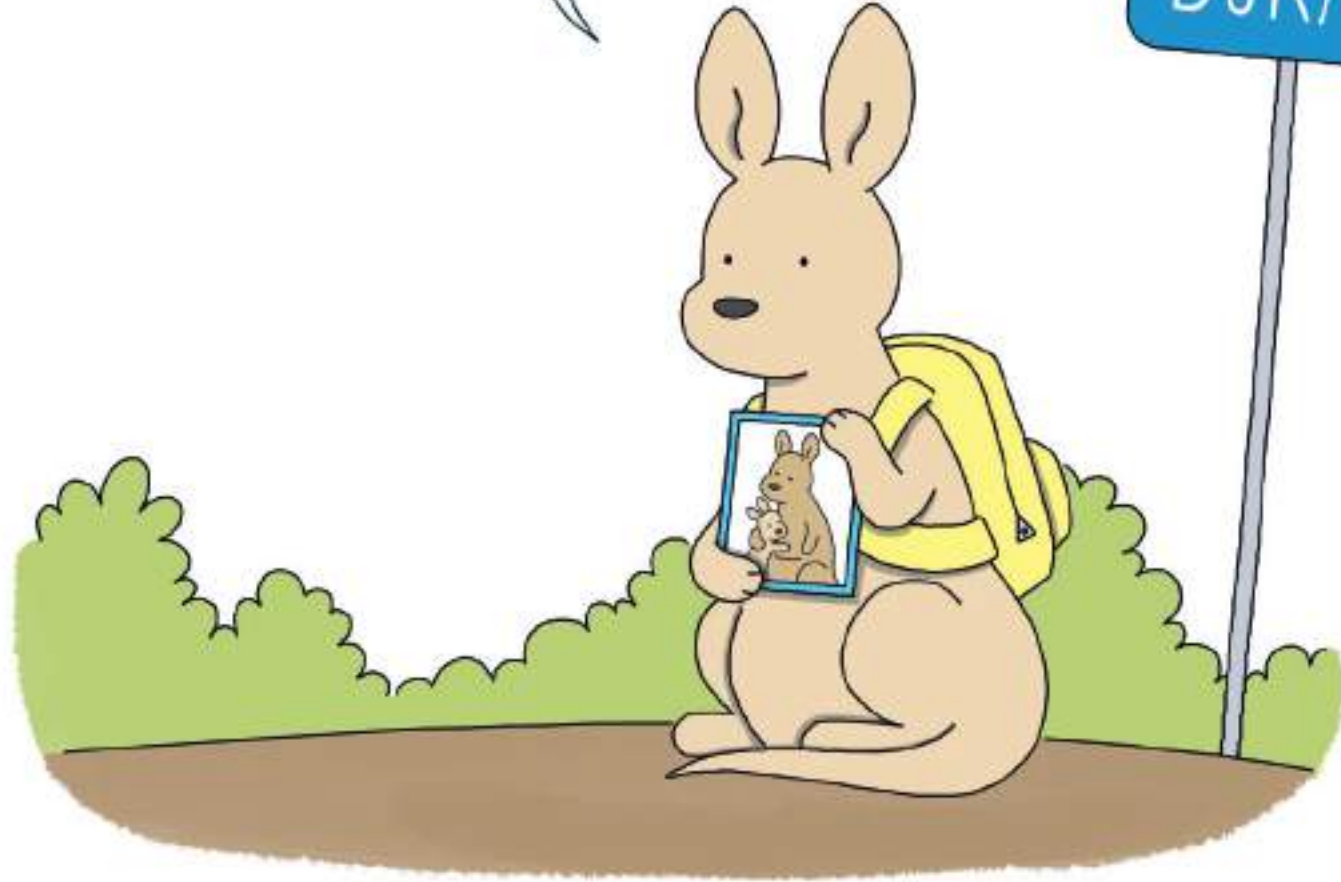
Ve tahmin edin ne yapamadım?

Endişeli mi görünüyorum?
Ben olmayayım da kim olsun?
Herkes çok büyük.
Ben hariç herkes. Herkes!

Evet, sanırım biraz gerginim.
Dürüst olmak gerekirse kesemin dışında
pek vakit geçirdiğimi söyleyemem.
Yani bu benim için biraz yeni.
Üstelik üşüyorum.
Annemi de özledim...

Belki de okula gelecek sene başlasam daha iyi olacak.

Biraz ürkütüğüm doğru. Elimde olmadan yanımda konuşulanları tekrar ediyorum. Mesela bir keresinde biri bana, "Lütfen artık konuşmayı kes," demişti. Ama ben susmak yerine onun cümlesini tekrar edip durdum. Lütfen artık konuşmayı kes. Lütfen artık konuşmayı kes. Lütfen artık konuşmayı kes. Lütfen artık...

İçimden bir ses bu durumun okulda beni birazcık zorlayacağını söylüyor.